

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLB280013
NAZWA
OBSZARU Jezioro Družno

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ A	1.2. Kod obszaru PLB280013	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Jezioro Družno

1.4. Data opracowania 2002-11	1.5. Data aktualizacji 2024-04
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2004-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. MŚ z dn. 21.07.2004 r. w sprawie osop

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.4674

Szerokość geograficzna
54.0879

2.2. Powierzchnia [ha]:

5995.69

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL62	Warmińsko-Mazurskie
------	---------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A229	Alcedo atthis			r	1	2	i		M	D			
B	A056	Anas clypeata			c	130	1000	i		M	C	B	C	C
B	A056	Anas clypeata			r	2	10	p		M	C	B	C	C
B	A052	Anas crecca			c	1000	1000	i		M	D			
B	A050	Anas penelope			r				P	DD	D			
B	A050	Anas penelope			c	1000	1000	i		M	D			
B	A053	Anas platyrhynchos			r	200	300	i		M	D			
B	A053	Anas platyrhynchos			c	1000	2000	i		M	D			
B	A051	Anas strepera			r	15	30	p		M	B	B	C	B
B	A051	Anas strepera			c	550	1000	i		M	B	B	C	B
B	A041	Anser albifrons			c	7000	10000	i		M	C	C	C	B
B	A043	Anser anser			c	2000	3000	i		M	B	B	C	B
B	A043	Anser anser			r	60	70	p		M	B	B	C	B

B	A039	Anser fabalis		c	3000	7000	i		M	C	C	C	C
B	A089	Aquila pomarina		r	1	2	i		M	D			
B	A059	Aythya ferina		r	20	35	p		M	C	B	C	C
B	A061	Aythya fuligula		c	2000	2000	i		M	D			
B	A060	Aythya nyroca		r	1	2	p		M	B	B	B	B
B	A021	Botaurus stellaris		r	5	6	i		M	D			
B	A067	Bucephala clangula		c	1000	1000	i		M	D			
B	A196	Chlidonias hybridus		r	240	260	p		M	B	C	B	B
B	A197	Chlidonias niger		r	30	50	p		M	C	B	C	C
B	A081	Circus aeruginosus		r	6	7	i		M	D			
B	A084	Circus pygargus		r	1	1	i		M	D			
B	A122	Crex crex		r	13	13	i		M	D			
B	A236	Dryocopus martius		p	2	2	i		M	D			
B	A127	Grus grus		r	7	8	p		M	D			
B	A127	Grus grus		c	600	2000	i		M	C	B	C	C
B	A075	Haliaeetus albicilla		r	1	1	i		M	D			
B	A022	Ixobrychus minutus		r	1	1	i		M	D			
B	A338	Lanius collurio		r	23	25	i		M	D			
B	A179	Larus ridibundus		r	1800	4000	p		M	B	C	C	C
B	A272	Luscinia svecica		r	1	10	p		M	C	B	C	C
B	A005	Podiceps cristatus		r	230	300	p		M	B	B	C	B
B	A120	Porzana parva		r	35	170	p		M	C	B	C	C
B	A119	Porzana porzana		r	10	10	i		M	C	B	C	C
B	A193	Sterna hirundo		r	15	20	p		M	C	B	C	C
B	A307	Sylvia nisoria		r	7	10	i		M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie

częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N21	0.04
N10	18.98
N06	21.78
N16	11.14
N07	22.15
N12	25.91
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Najważniejszą częścią obszaru jest jezioro Druzno, będące jednocześnie rezerwatem i zostało wpisane na konwencji ramsarskiej. Jezioro ma podłużny kształt (rozciągnięty mniej więcej wzdłuż osi NS), jego długość maksymalna wynosi 9,7 km a maksymalna szerokość 2,2 km. W obrębie jeziora wyróżnić można kilka basenów, rozdzielonych roślinnością szuwarową, co ogranicza widoczność, jednak wpływa na zwiększenie długości linii brzegowej. W sąsiedztwie ostoi w miejscowości Raczek Elbląskie znajduje się największa w Polsce depresja - 1,8 m p.p.m.

Jezioro było niegdyś fragmentem rozległej zatoki morskiej, które na skutek nanoszenia osadów w delcie Wisły wypłynęło się. Ostateczny kształt zbiornika uformował się w wyniku kilkusetletnich prac melioracyjnych, prowadzonych na całym obszarze Żuław a znaczną część jego linii brzegowej ograniczają wały przeciwpowodziowe. Fragmenty jeziora zostały przekształcone w poldery, z których część została ponownie zalana i przekształcona w zbiorniki (głównie w południowej części rezerwatu).

Druzno jest zbiornikiem przepływowym, łączącym się, poprzez rzekę Elbląg z wodami Zalewu Wiślanego. Zasilane jest 12-ma naturalnymi ciekami i wieloma kanałami melioracyjnymi. Średnia głębokość jeziora wynosi ok. 1 m jednak cechuje się ono znacznymi wahaniami poziomu lustra wody, dochodzącymi do 1,5 m. Wraz ze zmianą poziomu zwierciadła wody, powierzchnia jeziora może zmieniać się od ok. 1260 ha do ok. 1900 ha. Okresowo do jeziora napływają wody Zalewu Wiślanego wpływając na właściwości fizyczne i chemiczne jego wód. Przez całą długość jeziora przeprowadzony jest okresowo pogłębiany tor wodny, który wykorzystywany jest głównie przez statki wycieczkowe pływające z Elbląga wzdłuż kanału Elbląskiego. Mimo, że wymiana wody w jeziorze zachodzi średnio 18 razy w roku, jezioro cechuje duży stopień eutrofizacji za którą obok procesów naturalnych odpowiada spływ zanieczyszczeń pochodzenia rolniczego – nawozów, środków ochrony roślin, gnojowicy. Jest to przyczyna wypływania i zarastania jeziora, w którym lustro otwartej wody sukcesywnie się zmniejsza. Jezioro otoczone jest w zabagnionymi brzegami, z szerokimi trzcinowiskami i fragmentami olsu. Płytkie wody jeziora porasta bujna roślinność wodna zarówno zanurzona jak i pływająca, skutecznie utrudniając poruszanie się jednostek pływających poza kanałem żeglownym, co obok formalnych zakazów utrudnia penetrację jeziora przez ludzi. Rozbudowana linia brzegowa jeziora oraz występowanie roślinności pływającej, w tym tworzącej specyficzne dla akwenu „pływające wyspy”, stwarza warunki sprzyjające występowaniu wielu gatunków ptaków zarówno w okresie lęgowym jak i w czasie migracji.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 są: płaskonos *Spatula clypeata* (A056) – populacje lęgowa i

migrująca; krakwa *Anas strepera* (A051) – populacje lęgowa i przelotna; gęś białoczelna *Anser albifrons* (A041) – populacja migrująca; gęgawa *Anser anser* (A043) – populacje lęgowa i migrująca; gęś zbożowa / tundrowa *Anser fabalis* / *Anser serrirostris* (A039) – populacja migrująca; rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* (A193) – populacja lęgowa; rybitwa białowąsa *Chlidonias hybrida* (A196) – populacja lęgowa; rybitwa czarna *Chlidonias niger* (A197) – populacja lęgowa; żuraw *Grus grus* (A127) – populacja migrująca; śmieszka *Larus ridibundus* (A179) – populacja lęgowa; perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* (A005) – populacja lęgowa; zielonka *Zapornia parva* (A120) – populacja lęgowa; podróżniczek *Luscinia svecica* (A272) – populacja lęgowa i kropiatka *Porzana porzana* (A119) – populacja lęgowa.

Zidentyfikowano przesłanki do wyłączenia z listy przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 populację lęgową żurawia (A127) oraz dodania do przedmiotów ochrony populacji lęgowych głowienki *Aythya ferina* (A059) i podgorzałki *Aythya nyroca* (A060).

[A059] głowienka (r). Krajowa populacja gatunku obejmuje 2 000 – 6 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019). Na obszarze Natura 2000 w latach 2001-2002 gniazdowało 30 - 35 par głowienki, a 2008 - 2012 – 40 - 50 par (Nitecki 2013). Liczebność populacji lęgowej w roku 2020 oceniono na 20 - 35 par (PZO 2024).

Ocena stanu populacji gatunku została określona jako zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Na niezadowolającą (U1) ocenę stanu siedliska wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia i presji norki amerykańskiej oraz niskiej liczebności śmieszki - gatunku parasolowego.

[A060] podgorzałka (r). Krajowa populacja gatunku obejmuje 86 – 138 par [Chodkiewicz T. i in. 2019]. Podczas Monitoringu Podgorzałki, w latach 2009 - 2019, liczebność populacji lęgowej na Jeziorze Drużno wynosiła od 0 do 3 par lęgowych. W inwentaryzacji w roku 2020 jej liczebność oszacowano na 1 - 2 par lęgowych.

Ocena stanu populacji gatunku jest niezadowolająca (U1) z powodu niskiej populacji lęgowej.

Niezadowolająca (U1) jest również ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia i presji norki amerykańskiej oraz niskiej liczebności śmieszki - gatunku parasolowego.

[A056] płaskonos (c). Populacja migrująca gatunku obejmuje 450 tys. osobników (Sikora A. i in. 2011). Jezioro Drużno jest miejscem koncentracji płaskonosów na przelotach. W 2020 r. w obszarze stwierdzono 136 osobników. W przeszłości płaskonos pojawiał się w zmiennej liczbie. W niektórych latach jesienią obserwowano do kilkuset osobników, a w inne tylko kilkadziesiąt (Nitecki 2013).

Ocena stanu populacji gatunku jest zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z polowań, płoszenia i presji norki amerykańskiej.

[A056] płaskonos (r). Krajowa populacja gatunku obejmuje 400 – 1 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 2 – 10 par [PZO 2024].

Ocena stanu populacji gatunku jest zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia i presji norki amerykańskiej.

[A051] krakwa (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 3 000 – 4 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019). Na obszarze ostoi Natura 2000 Jezioro Drużno w latach 90-tych XX wieku szacowano populację lęgową krakwy na 50 par, a od roku 2006 obserwuje się spadek liczebności do około 30 par. W maju 2020 roku, to jest w okresie optymalnym do oceny liczebności populacji lęgowej, stwierdzono 15 par (PZO 2024).

Ocena stanu populacji gatunku jest zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia i presji norki amerykańskiej.

[A051] krakwa (c).

Obszar Natura 2000 jest miejscem koncentracji krakwy na przelotach. Najliczniej, w drugiej połowie września - 26 IX 2009 r. stwierdzano tam do 1000 tych ptaków (Nitecki 2013). W roku 2020 stwierdzono maksymalnie 555 tych ptaków (PZO 2024).

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV) z powodu stosunkowo wysokiej populacji przelotnej.

Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z

polowań, płoszenia i presji norki amerykańskiej.

[A041] gęś białoczelna (c).

Krajowa populacja migrująca gatunku obejmuje 60 000 – 250 000 osobników (Chodkiewicz T. i in. 2019). Wiosną w Polsce zatrzymuje się 57,7 - 250,3 tys. osobników, jesienią to 10,5 - 27,5 tys. os. a zimą zatrzymuje się 8,8 - 33 tys. osobników (Chylarecki i inni 2018). Gęś białoczelna bardzo licznie zatrzymywała się na Jeziorze Druzno w czasie wędrówek. W niektóre lata (1996, 2008) stwierdzano tam do 10 tys. osobników (Nitecki 2013). W latach 2013-2020 naliczono najwięcej 7020 os. (2017; MNG – Monitoring Noclegowisk Gęsi).

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV) z powodu wysokiej populacji przelotnej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z polowań i płoszenia.

[A043] gęgawa (c).

Wiosną w latach 2012 - 2016 liczebność gęgawy w Polsce wahała się w zakresie 3 - 12 tys. osobników (MNG, Chylarecki i inni 2018). Jesienią liczebność gatunku wahała się w zakresie 9,9 - 16,3 tys. os., zimą w latach 2012-2016 liczebność gęgawy wahała się w zakresie 4,6 - 6,4 tys. osobników (MNG, Chylarecki i inni 2018). Obszar Natura 2000 jest istotnym miejscem koncentracji przelotnych gęgaw, w którym podczas migracji gromadzą się w liczbie 2 - 3 tys. osobników (Nitecki 2013). W latach 2013 - 2019 na jeziorze Druzno naliczono najwięcej 2000 os. (MNG), jesienią najwięcej 700 os., zimą 490 os. (MNG).

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV) z powodu wysokiej populacji przelotnej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z polowań i płoszenia.

[A043] gęgawa (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 6 000 – 8 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019). Na Jeziorze Druzno pod koniec lat 90-tych XX w. gniazdowało 15-20 par, a w roku 2013 jej populację lęgową szacowano na 50-70 par (Nitecki 2013). Inwentaryzacja w roku 2020 wykazała 62 pary lęgowe, a tym samym potwierdziła dalszy wzrost populacji lęgowej.

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV) z powodu wysokiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia.

[A039] gęś zbożowa (c).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 180 000 – 300 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019). Gatunek bardzo licznie zatrzymujący się na Jeziorze Druzno w czasie wędrówek; w niektóre lata (1996, 2009) stwierdzano tam do 7 tys. osobników (Nitecki 2013). Wiosną w Polsce zatrzymuje się 213,1 – 343,2 tys. osobników (Chylarecki i inni 2018). Na jeziorze Druzno w latach 2013 - 2020 naliczono najwięcej 20250 os. (2017; MNG). Jesienią w Polsce zatrzymuje się 105,1 - 176,2 tys. osobników (Chylarecki i inni 2018). Na jeziorze Druzno w latach 2013 - 2019 naliczono najwięcej 3010 os. (2015; MNG). Zimą w Polsce zatrzymuje się 65,6 – 148,6 tys. osobników (Chylarecki i inni 2018), na jeziorze Druzno w latach 2013-2019 naliczono najwięcej 1080 os. (2017; MNG).

[A196] rybitwa białowąsa (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 1 200 – 2 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 240 – 260 par (PZO 2024). Gatunek gniazduje na Jeziorze Druzno od roku 1996 i od tego czasu jego liczebność systematycznie wzrasta. W rok 2011 stwierdzono 240 par lęgowych (Nitecki 2013). Podczas inwentaryzacji w roku 2020 odnotowano 260 par lęgowych, a zatem liczebność rybitwy białowąsej ustabilizowała się lub wciąż wzrasta.

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV) z powodu wysokiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające płoszenia i słabego stanu ekologicznego wód.

[A197] rybitwa białowąsa (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 2 000 – 3 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 30 – 50 par (PZO 2024). Na Jeziorze Druzno populacja lęgowa rybitwy czarnej ulega znacznym wahaniom liczebności, choć na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat dominuje trend spadkowy. W latach 2001-2002 gniazdowała w liczbie 140-150 par, a później jej liczebność spadła do 40 par (2009) i na podobnym poziomie utrzymała się do roku 2012 (50 par; Nitecki 2013). Podczas inwentaryzacji w roku 2020 liczebność populacji lęgowej oszacowano na 30 par, a zatem prawdopodobnie wciąż obecny jest

trend spadkowy.

Ocena stanu populacji gatunku jest zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia, presji norki amerykańskiej i słabego stanu ekologicznego wód.

[A127] żuraw (c).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 98 000– 155 000 osobników (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 600 – 2 000 osobników (PZO 2024). Obszar Natura 2000 Jezioro Drużno jest ważnym miejscem koncentracji żurawi na przelotach. Dawniej, zatrzymywało się tam do 2 tys. osobników (Nitecki 2013). W Monitoringu Noclegowisk Żurawi, w latach 2015 - 2019 największą stwierdzoną koncentracją było 678 osobników w 2015 roku.

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV) z powodu wysokiej populacji przelotnej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia.

[A179] śmieszka (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 90 000 – 100 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 1 800 – 4 000 par (PZO 2024). Na Jeziorze Drużno w latach 1999 - 2012 liczebność śmieszki utrzymywała się na względnie stałym poziomie i wynosiła 3 - 4 tys. par. Inwentaryzacja przeprowadzona w roku 2020 wykazała znacznie niższą wartość 1 800 – 1 900 par, w tym znacznie mniejszą liczbę ptaków w miejscach, gdzie dawniej były zlokalizowane duże kolonie.

Ocena stanu populacji gatunku jest zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z płoszenia i presji norki amerykańskiej.

[A272] podróżniczek (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 1 300 – 1 800 par [Chodkiewicz T. i in. 2019], a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 1 – 10 par lęgowych. Gatunek w ostatnich latach wykazywał spadek liczebności na obszarze rezerwatu Jezioro Drużno; w latach 2000-2003 było tam około 20 par; kilka lat później gniazdowało tam wyraźnie mniej bo 8 - 13 par podróżniczka (lata 2007 - 2009), a w 2011 roku odnotowano 7 - 10 par (Nitecki 2013). Podczas inwentaryzacji w roku 2020, pomimo ukierunkowanych poszukiwań, stwierdzono tylko jedną parę lęgową.

Ocena stanu populacji gatunku jest zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z presji norki amerykańskiej.

[A005] perkoz dwuczuby (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 15 000 – 25 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 234 – 300 par (PZO 2024). Pod koniec lat 80 na Jeziorze Drużno gniazdowało około 200 par. Liczebność wzrosła do 300 par do 2012 roku (Nitecki 2013). Podczas inwentaryzacji w roku 2020 maksymalnie stwierdzono 234 pary, zatem prawdopodobnie liczebność perkoza dwuczubego utrzymuje się na względnie stałym poziomie.

Ocena stanu populacji gatunku jest zła (U2) z powodu niskiej populacji lęgowej. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa umiarkowane zagrożenie wynikające z presji norki amerykańskiej.

[A120] zielonka (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 1 500 – 2 000 odżywiających się samców (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 35 – 170 par (PZO 2024). W latach 2001-2002 jej populację lęgową na Jeziorze Drużno oszacowano na 15 par, w okresie 2007 - 2009 – 20-30 par, a w 2011 20 - 25 par (Nitecki 2013). Tymczasem, inwentaryzacja w roku 2020, przeprowadzona w oparciu o losowo wybrane powierzchnie próbne, pozwoliła oszacować populację zielonki na Jeziorze Drużno na 170 par (w tym 35 par stwierdzonych bezpośrednio na powierzchniach próbnych).

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV). Oszacowana populacja zielonki zdecydowanie wzrosła w stosunku do liczebności określonej w SDF. Właściwa (FV) jest także ocena stanu siedliska, która może być zagrożona w wyniku wypalania szuwaru, stanowiącego potencjalne siedlisko lęgowe. W trakcie prowadzonych badań nie zaobserwowano wypalania.

[A193] rybitwa rzeczna (r).

Krajowa populacja gatunku obejmuje 6 000 – 8 000 par (Chodkiewicz T. i in. 2019), a stan populacji w obszarze oszacowano na poziomie 15 – 20 par (PZO 2024). Na Jeziorze Drużno, w latach 1999-2012

nastąpił gwałtowny jej spadek liczebności – od 100 do 25 par (Nitecki 2013). Na podstawie przeprowadzonych obserwacji w roku 2020 populację lęgową rybitwy rzecznej oceniono na 15-20 par. Prawdopodobnie jej liczebność na Jeziorze Druzno wciąż spada.

Ocena stanu populacji gatunku jest właściwa (FV). Nie zwiększyła się ani nie zmniejszyła się wyraźnie w stosunku populacji rybitwy rzecznej wskazanej w SDF. Niezadowolająca (U1) jest ocena stanu siedliska, na którą wpływa stosunkowo niska liczba potencjalnych miejsc lęgowych. Nie stwierdzono obecności jednostek pływających na jeziorze Druzno (poza jednostkami rybackimi i poruszającymi się po szlaku żegludowym) mogących przyczynić się do płoszenia ptaków.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	F03.01		i
M	A07		o
M	F02.03		i
L	A01		i
M	J02.05		i
M	F03.02.03		i
M	E03.01		i
M	J01		i
M	K02.03		i
L	J02.02		i
L	E01.03		i
L	F03.02		i
L	A08		i
H	K03.04		i
H	I01		i
M	J01.01		i
M	D03.02		i
M	G01.01		i
M	G01.01.02		i
L	A02		i
L	A02.01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A03		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Sikora A., Chylarecki P., Meissner W., Neubauer G. 2011. Monitoring ptaków wodno-błotnych w okresie wędrówek. Poradnik metodyczny. GDOŚ, Warszawa. 2. Nitecki Cz. (red.) 2013. Jezioro Drużno- Monografia Przyrodnicza, Wyd. Mantis, Olsztyn. 3. Chylarecki P., Chodkiewicz T., Neubauer G., Sikora A., Meissner W., Woźniak B., Wylegała P., Ławicki Ł., Marchowski D., Bzoma S., Cenian Z., Górski A., Korniluk M., Moczarska J., Ochocińska D., Rubacha S., Wieloch M., Zielińska M., Zieliński P., Kuczyński L. 2018. Trendy liczebności ptaków w Polsce. GIOŚ, Warszawa. 4. Chodkiewicz T., Chylarecki P., Sikora A., Wardecki Ł., Bobrek R., Neubauer G., Marchowski D., Dmoch A., Kuczyński L. 2019. Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013-2018: stan, zmiany, zagrożenia. Biuletyn Monitoringu Przyrody 20: 1–80. 5. Jobda M., Szałański P. 2021. Raport z badań terenowych realizowanych na potrzeby przygotowania planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 PLB280013 Jezioro Drużno. Karczew. Msc.6. RDOŚ Olsztyn. 2024. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Jezioro Drużno PLB280013. Msc. Olsztyn (PZO 2024).

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

[Powrót](#)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	99.37	PL02	52.05		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Jezioro Drużno	*	52.05
PL04	Jeziora Drużno	*	99.37

na poziomie międzynarodowym:

Rodzaj	Nazwa obszaru	Rodzaj	Pokrycie [%]
ramsar	Rezerwat przyrody "Jezioro Drużno"	*	52.05

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie
Adres:	Polska Dworcowa 60 10-437 Olsztyn
Adres e-mail:	sekretariat@olsztyn.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB280013

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--